

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým,
Ph.D. ve věci

žalobce: **M. B.**, narozený „X“,
bytem „X“,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem ul. Křížová č. p. 25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 8. 2016, č. j. „X“, o invalidní
důchod,

takto:

I. Žaloba se **z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 8. 2016, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 5. 2016, č. j. „X“. Uvedeným rozhodnutím ze dne 13. 5. 2016 přiznala žalovaná žalobci invalidní důchod podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku vypracovaného pro Okresní správu sociálního zabezpečení Teplice ze dne 19. 4. 2016 je invalidní pro invaliditu I. stupně, a to vzhledem k tomu, že pokles jeho pracovní schopnosti činí 40%.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2. V žalobě uvedl, že vydané rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť nebylo přihlédnuto k podstatným skutečnostem. Žalobce trpí středně těžkou parapézou v obou končetinách. Na levé noze trpí zmenšenou hybností, která jej značně omezuje při stání a chůzi. Žalobce trpí vleklou úzkostnou adaptační poruchou, v důsledku čehož musí mít snížené pracovní nasazení a nemůže provozovat sportovní aktivity. S ohledem na výše uvedené proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
3. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že při určování poklesu pracovní schopnosti vycházela ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření. V otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněného dlouhodobým nepříznivým zdravotním stavem byla žalovaná vázána posudkem lékařky příslušné okresní správy sociálního zabezpečení. Posudek o invaliditě obsahoval kromě formálních náležitostí rovněž posouzení a datum posouzení zdravotního stavu, včetně pracovní schopnosti pojištěnce a míry jejího poklesu. Ze spisové dokumentace žalobce bylo zjištěno, že nesplňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu II. či III. stupně, neboť míra poklesu pracovní schopnosti v jeho případě dosahovala pouze 40%, kdy rozhodující příčinu jejího dlouhodobě nepříznivého stavu představuje zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 8, písm. h) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Skutkový stav byl zjištěn z vypracovaného lékařského posudku, který se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a jednoznačně vymezil příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce. S ohledem na námitky žalobce žalovaná navrhla provedení důkazu vypracování posudku příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Žalovaná i nadále trvala na svém rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl.
4. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
5. Při jednání soudu konaném dne 5. 2. 2018 žalobce uvedl, že jeho zdravotní stav je horší, než bylo uvedeno v posudku, že při chůzi zakopává a padá, přičemž má za to, že se v jeho případě jedná o středně těžkou paraparesu. Dále pak předložil ambulantní zprávu z chirurgie ze dne 23. 6. 2016, kterou doložil, že upadl v důsledku svého postižení.
6. Pověřená pracovnice žalované při ústním jednání 5. 2. 2018 odkázala na své předchozí vyjádření založené ve spisu a jako důkaz navrhla zdravotní posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Soud provedl dokazování protokolem z jednání posudkové komise ze dne 16. 2. 2017 a posudkem posudkové komise ze dne 16. 2. 2017. Stejně tak provedl důkaz ambulantní zprávou chirurgie ze dne 23. 6. 2016, kterou předložil žalobce. Návrh žalobce na vypracování dalšího znaleckého posudku nezávislým znalcem však soud usnesením vyhlášeným při jednání dne 5. 2. 2018 ve smyslu § 52 s. ř. s. neprovedl.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

7. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 16. 2. 2017, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. D. H. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 10. 8. 2016 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice ze dne 19. 4. 2016 je zcela správný, neboť oba lékaři dospěli k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 8, písm. h), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 30%, jejíž výše byla v návaznosti na ust. § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., zvýšena o dalších 10%. V námitkovém řízení tedy žalovaná na základě uvedeného posudku dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 8, písm. h), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 30%. S ohledem na další zdravotní postižení žalobkyně byla míra poklesu pracovní schopnosti navýšena o dalších 10% na celkových 40%.
9. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
10. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
11. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
12. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
13. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
14. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod II. či III. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 50% pro přiznání II. stupně a 70% pro přiznání III. stupně (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 16. 8. 2016, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity vyššího stupně než I., tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 50 %.
15. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 10. 8. 2016, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s.ř.s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
16. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 16. 2. 2017. Žalobce jednání komise byl přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí byl nejméně 35%, avšak nedosahoval více než 49%, což odpovídá I. stupni invalidity.
17. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 8, písm. h), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 30% (rozmezí 20-30%). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb., se s ohledem na další zdravotní postižení zvyšuje o 10% na celkovou hodnotu 50%.
18. Závěrem komise uvedla, že žalobce je nadále schopen vykonávat podnikatelskou činnost v prodeji a nákupu PC techniky s omezením ve smyslu zvedání těžkých břemen a celodenní práce ve vynucených polohách.
19. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise.

20. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom shodně jako posudkoví lékaři žalované ohledně míry poklesu pracovní schopnosti u žalobce dospěli k závěru, že dosahuje 40%, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobce nesplnil podmínky pro přiznání invalidity vyššího stupně, nežli stupně I. dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 50% míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.
21. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce.
22. Závěry posudkové komise nezpochybnila ani lékařská zpráva ze dne 23. 6. 2016, provedená jako důkaz při jednání, neboť dokládá pouze to, že žalobce upadl. Co se týká námitky žalobce ohledně neobjektivity posudkové komise, soud znovu připomíná, že se jedná o orgán zřizovaný na základě zákona právě za účelem posuzování zdravotního stavu a poklesu pracovní schopnosti pro řízení před soudem. V konkrétním případě žalobce nedošlo ke zpochybnění objektivity posudkového komise, které by vedlo k závěru o nutnosti nechat zkoumat zdravotní stav žalobce jiným subjektem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č.j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
23. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
24. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřisluší.
25. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měl žalobce vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s.ř.s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 16. 8. 2016. Z tohoto důvodu by bylo nadbytečné a pro věc zcela nepodstatné provádět dokazování lékařskými zprávami vydanými po tomto datu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 5. února 2018

JUDr. Petr Černý, Ph. D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.